

Sygn. akt I C 84/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Choczaj

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu w dniu 08 czerwca 2017 roku w Sieradzu

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko B. G. i B. W.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanych B. G. i B. W. kwotę po 7 217,00 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 84/17

## UZASADNIENIE

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko B. W. i B. G. i orzeczenie nim solidarnego obowiązku pozwanych zapłaty na rzecz powoda kwoty 97 163,73 zł i kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Okręgowego w Sieradzu.

Zarządzeniem z dnia 12 kwietnia 2017 roku Przewodniczący wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty wyznaczył termin rozprawy.

W odpowiedzi na pozew B. G. i B. W. wnieśli

o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa prawnego.

**Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:**

W dniu 10 maja 2012 roku B. G. i B. W. zawarli z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą

w W. umowę o kredyt konsumencki nr (...) na kwotę 78 900,00 zł na okres 60 miesięcy - do dnia 28 kwietnia 2017 roku, **(dowód: umowa kredytu - k. 70 - 74)** .

Z § 18 tej umowy wynikało, że bank mógł wypowiedzieć w formie pisemnej z zachowaniem 30 - dniowego okresu wypowiedzenia umowę lub obniżyć kwotę przyznanego kredytu w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków określonych w umowie, utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej i zagrożenia upadłością kredytobiorcy, **(dowód: umowa kredytu - k. 70 - 74)** .

Natomiast zgodnie z § 19 w następnym dniu po upływie ostatniego dnia terminu wypowiedzenia całe zadłużenie z tytułu udzielonego kredytu wraz z odsetkami i należnymi opłatami, stawało się zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym, **(dowód: umowa kredytu - k. 70 - 74)** .

Pozwani poddali się egzekucji do kwoty 118 350, 00 zł, **(dowód: umowa kredytu - k. 70 - 74)** .

Pozwani nie spłacali rat kredytu terminowo i dlatego bank wypowiedział zawartą umowę, **(bezsporne)** .

W dniu 18 grudnia 2013 roku bank wystawił przeciwko pozwany bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), natomiast w dniu 03 stycznia 2014 roku złożył wniosek o nadanie mu klauzuli wykonalności. Postanowieniem z dnia 09 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności, **(dowód: częściowo bezsporne; bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) - k. 75; postanowienie - k. 75 verte)** .

W bankowym tytule egzekucyjnym wskazano, że odsetki w wysokości 6 169,78 zł naliczone zostały do dnia 17 grudnia 2013 roku, natomiast dalsze odsetki obliczane zostaną według zmiennej stopy procentowej, która wtedy wynosiła 16 % w skali roku, **(dowód: bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) - k. 75)** .

W dniu 09 kwietnia 2015 roku (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. zawarła z powodem umowę sprzedaży wierzytelności, w tym wynikającej z umowy nr (...) w wysokości 89 455,56 zł, **(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 09 kwietnia 2015 roku - k. 22 - 29; aneks do umowy sprzedaży wierzytelności - k. 54 - 62)** .

Pismami z dnia 19 maja 2015 roku powód powiadomił B. G. i B. W. o tym, że nabył wierzytelność przysługującą wobec nich (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W., wzywając do zapłaty na swoją rzecz kwoty 89 976,91 zł, **(dowód: zawiadomienie z dnia 19 maja 2015 roku - k. 77 - 78 verte)** .

W załączniku do umowy przelewu wskazano termin wymagalności zadłużenia, tj. 01 marca 2013 rok, **(dowód: załącznik do umowy cesji wierzytelności - k. 60)** .

Powyższy stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami i ustalono go na podstawie dokumentów załączonych do pozwu, które zostały sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, w ramach przyznanych im kompetencji. Do tego autentyczność ich nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Powództwo podlegało oddaleniu ze względu na skutecznie podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia.

Zgodnie z treścią art. 117 k.c. roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, a ten przeciwko komu przysługuje roszczenie może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeknie się zarzutu przedawnienia, jednakże zrzeczenie się jest niedopuszczalne przed upływem terminu przedawnienia.

Na skutek przedawnienia zobowiązanie cywilne przekształca się w tzw. zobowiązanie niezupełne (obligatio naturalis), może być ono dochodzone przed sądem, bowiem zobowiązanie to nadal istnieje, jednak po stronie dłużnika odpada tzn. odpowiedzialność, co oznacza, iż nie można go przymusić do spełnienia przedawnionego roszczenia. Sąd jest związany takim zarzutem i w sytuacji gdy stwierdzi, iż na skutek upływu czasu roszczenie się przedawniło, zobligowany jest do oddalenia powództwa w zakresie przedawnionego roszczenia.

W myśl przepisów art. 118 k.c. i art. 120 § 1 k.c. termin przedawnienia wynosi 10 lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej 3 lata i swój bieg rozpoczyna z dniem, w którym roszczenia stało się wymagalne.

Pojęcie wymagalności roszczenia nie zostało zdefiniowane przez żaden przepis kodeksu cywilnego. W literaturze przedmiotu określa się wymagalność roszczenia jako stan, gdy wierzyciel może postawić skuteczne żądanie, aby dłużnik uczynił niezwłocznie zadość jego roszczeniu. Podobnie wymagalność roszczenia definiuje Sąd Najwyższy, stwierdzając, że roszczenie staje się wymagalne wówczas, kiedy wierzyciel może skutecznie żądać od dłużnika zadośćuczynienia jego roszczeniu (patrz wyrok SN z dnia 12 lutego 1991 r., III CRN 500/90, OSN 1992, nr 7-8, poz. 137).

W niniejszej sprawie stosunek obligacyjny powstał pierwotnie pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A. w W. a pozwanymi. W drodze przelewu wierzytelności, w miejsce uprawnionego z wszystkimi jego prawami wstąpił powód. Zatem należy stwierdzić, iż roszczenie związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej, a termin przedawnienia wynosi 3 lata.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że roszczenie stało się wymagalne z chwilą upływu 30 - dniowego terminu wypowiedzenia. Powód nie przedstawił dokumentu wypowiedzenia umowy, jednakże z załącznika do umowy cesji wierzytelności wynika, że wierzytelność stała się wymagalna z dniem 01 marca 2013 roku. Nawet gdyby uznać, że załącznik do umowy nie jest miarodajnym w tym zakresie dowodem terminu wymagalności roszczenia, to należy zauważyć, że na dzień 17 grudnia 2013 roku zostały wyliczone przez bank odsetki w wysokości 6 169,78 zł (16 % na dzień 18 grudnia 2013 roku). Zatem z powyższego chociażby wynika, że roszczenie stało się wymagalne z całą pewnością przed 12 października 2013 roku (w dniu 12 października 2016 roku powód złożył pozew).

Stosownie do treści art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Zgodnie zaś z treścią art. 124 § 1 k.c., po każdym przerwaniu biegu terminu przedawnienia, biegnie on na nowo, co powoduje, że przerwanie biegu przedawnienia stawia dłużnika w takim samym położeniu prawnym jak w chwili, kiedy dochodzone roszczenie stało się wymagalne, zaś sam termin przedawnienia zostaje naliczany na nowo.

Pierwotny wierzyciel składając wniosek o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przez siebie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu doprowadził tym samym do przerwania biegu przedawnienia. Postanowieniem z dnia 09 stycznia 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II 1 Co 117/14 Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przeciwko pozwanym. W tych warunkach termin przedawnienia zaczął biec na nowo, jednakże nie dla powoda, gdyż jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2014 roku wydanym w sprawie II CSK 196/14, przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.c. następuje co do zasady tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika,

że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela.

Wobec tego powód nie może powoływać się na przerwanie biegu terminu przedawnienia wywołanego wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Tym samym bieg terminu przedawnienia należy liczyć od wymagalności wierzytelności, czyli od dnia 01 marca 2013 roku (z całą pewnością przed 12 października 2013 roku, co wynika z bankowego tytułu egzekucyjnego). Roszczenie przedawniło się więc w marcu 2016 roku (z całą pewnością przed 12 października 2016 roku). Dlatego Sąd orzekł, jak w pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu należnych pozwanym orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., jak w pkt 2 wyroku. Za stronę przegrywającą sprawę uznać należało powoda, gdyż Sąd oddalił powództwo. Z tego też względu zasądzono od powoda na rzecz każdego z pozwanych kwotę po 7 217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego, które ustalono na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) i powiększono o kwotę 17,00 zł tytułem uiszczonej przez każdego pozwanego opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.